

Cafékåsör – Att skriva cafékåserier

Först och främsta tycker jag att det är viktigt att man inte har för höga krav på sig själv. Ibland har jag gått till ett café med en tanke att skriva något, men sedan när jag väl har satt mig ner har jag inte alls haft lust eller inspiration. Då har jag helt enkelt struntat i det och istället haft en skön och avslappnad stund för mig själv. Vid vissa tillfällen har det till och med hänt att jag har skrivit massor men sedan ändå inte haft lust att renskriva det för publikation.

Jag förknippar orden lust och glädje med mina cafébesök och jag känner att det är två viktiga nyckelord i sammanhanget. Skrivandet ska med andra ord ge dig lust och glädje. En annan viktig sak är *tid*. Du behöver tid och lugn och ro för att kunna skriva. Att känna sig tidspressad är definitivt inte en bra förutsättning. Själv brukar jag se till att jag har minst tre timmar på mig. Ibland sitter jag längre, ibland kortare tid, men jag har alltid bokat in minst tre timmar, vilket gör att jag känner mig tillräckligt avslappnad för att kunna njuta av mitt kafébesök.

Det är en hel del specifika saker som jag försöker uppmärksamma när jag är ute och fikar. För mig är det detaljerna som ger den där lilla extra kryddan och som sätter igång fantasin. Följande kan man reflektera över:

- **Kaféet**
Vad heter kaféet? Varför tror jag att det heter så? Ger namnet några associationer? Vet jag något om kaféet sedan tidigare?
- **Den yttre miljön**
Hur ser det ut ute? Vad är det för väder? Hur ser caféhuset ut? Vilken typ av bebyggelse finns runtomkring?
- **Den inre miljön**
Vad får jag för känsla när jag kommer in på kaféet? Vilken typ av stil har kaféet? Hur ser möblerna ut? Hur är de placerade? Är stolarna sköna att sitta i? Vilka färger finns? Tapeter? Tavlor? Statyer? Vilken typ av golv? Hur ser taket ut? Hur är belysningen? Är det ljust eller dunkelt? Skarpt eller bara mysigt? Finns det text eller ord på väggen? Hur känns det där jag sitter? Skulle jag hellre vilja sitta någon annanstans i lokalen, i så fall var och varför? Är det något som "sticker ut" eller är udda i förhållande till resten av inredningen?
- **Fika**
Vilket utbud finns? Vad äter jag? Dricker? Vad heter det? Varför valde jag just det? Smak? Konsistens? Färg och utseende? Gott eller inte? Billigt eller dyrt? Är det värt sitt pris?
- **Människor**
Vad är det för typ av målgrupp som verkar gå hit? Utseende? Kön? Annat språk eller någon speciell dialekt? Finns det någon utmärkande klädsel och attribut? Hur många personer finns det på kaféet? Sitter de i grupp eller är de ensamma?

Är det någon som påminner mig om någon annan person, exempelvis en vän, popstjärna, politiker, skådespelare, författare osv.? Vad samtalar och diskuterar besökarna om? Finns det något speciellt ord som jag "fastnar" för och kan spinna vidare på? Skrattar människorna eller verkar de vara stressade, uttråkade, arga, nyfikna? Hur är det med personalen? Är de många eller få? Glada och serviceinriktade?

Dessa och många flera frågor kan man ställa sig för att bli inspirerad. Om inte annat blir man duktig på att lära sig se detaljer. Skämt åt sido. Jag har inte en sådan här lista med mig när jag går ut, men i stort sett går jag igenom många av de frågeställningar som jag skrivit ovan.

Det mesta av det jag skriver i mina berättelser är sant, men jag tar alltid in några fiktiva inslag för att göra det hela lite mera spännande. En del är väldigt lätta att identifiera, medan andra inslag verkligen kan befinna sig i gråzonen. När jag får läsaren att fundera "Är det där verkligen sant? Gjorde hon verkligen det och gick det verkligen till så"? Då tycker jag att jag har lyckats med mitt kåseri. Jag brukar dessutom inte avslöja mina fantasier för någon. Något ska ju vi kafékåsörer ha för oss själva, eller hur? Och fantasin sätter verkligen "piff" på det hela.

Ofta brukar jag förmedla mina tankar om livets roligheter och dilemman för läsaren. Det kan vara något som jag funderar över, vill uppmärksamma eller bara börja föra en dialog kring, även om läsaren indirekt inte kan ge mig ett svar. Egentligen kan man väl säga att jag vill *öppna upp* för egen reflektion.

Det viktiga, som jag kan se det, är det som jag var inne på i början – Att njuta och glädjas och verkligen ta sig tid. Att kunna koppla bort allt som för stunden är irrelevant. Att verkligen vara i nuet och där koppla på våra fantastiska sinnen. Syn, hörsel, smak och lukt. Blir det dessutom ett kåseri skrivet, så mycket roligare för oss andra, som kanske får den stora äran och möjligheten att dela den trevliga stunden med dig. Och du, det finns många kaféer där ute som bara väntar på att bli utforskade av dig. Så varför vänta?